

almindelige Regler for Ansættelser i vigtige Poster, at Direktøren faar kongelig Ansættelse og derved Afgang til Pension. Det er indlysende, at jo ansvarfuldere og besværligere et Arbejde er, desto mere maa man søge at hændre de dygtige og gode Kræfter ved at tilbyde dem saadanne Betingelser og Vilkaar, som kunne være lokkende for dem. Det er sikkert, at den nuværende Direktør for de jydsk-synske Jernbaner ikke er karrig aflagt. Han har en Gage af 6000 Kr. og endvidere Halvdelen af Gjennemsnitsoverskudet af een Banemil. Dette androg i det sidste Aar 8000 Kr., hvilket er det Høieste, det nogeninde har været, men der er forhaabentlig ikke Grund til at antage, at Beløbet skulde blive mindre. Han vil saaledes være aflagt med en Gage af 7000 Rd. Det er som sagt ingen karrig Løn, men naar man tager Hensyn til det betydelige og besværlige Arbejde, han har haat og udføre, især ved Udvidelsen af Jernbanenettet og de tiltagende Forretninger, og til den jeg tror fra alle Sider anerkjendte og dygtige og gode Maade, hvorpaa Jernbanedriften er bestyret, naar man tager Hensyn til, at Mænd i lignende private Stillinger blive lønede ganske overordentlig høit, naar man tager Hensyn til den Løn, der f. Ex. er tilstaaet Direktøren for de sjællandske Jernbaner, hvis Omraade ikke strækker sig ud over Halvdelen af det, der er underlagt Direktøren for de jydsk-synske Jernbaner, maa det findes, synes jeg, at dennes Gage ikke er sat for høit. Direktøren for de sjællandske Jernbaner har, hvis jeg ikke er feil underrettet, en Gage af 7000 Rd., men dertil kommer tillige fri Bopæl og nogle andre Aegrements og desuden et Tillæg, et Gratiale, hver Gang en ny Jernbane bliver anlagt paa Sjælland. Det er derfor, at jeg har troet det rigtigt og forsvareligt nu at tilstaa Direktøren for de jydsk-synske Baner ikke nogen Lønningsforhøielse, men den Forbedring, han vil faae i sin Stilling ved at faae kongelig Udnavnelse. Med Hensyn til de andre overordnede Embedsmænd er der reist en Tvivl baade af det ærede Medlem, som først talte, og af den ærede sidste Taler om den Forandring, der tilsigtes ved, at Sekretariatet henlægges under Overregnskabsføreren, er hensigtsmæssig og rigtig. Jeg kan i den Henseende kun sige, at dette er meget varmt og indstændig i gjentagne indhentede Erklæringer anbefalet af Direktøren. Man har ment, at det vilde lede til en hurtigere og mere harmonisk Behandling af de Sager, der grændse ind paa det Omraade, der er underlagt de forskellige Kontorer, og Direktøren har tillige ønsket, at der under den større Udvidelse af Forretningerne, som ikke sjældent gjør det nødvendigt for ham at være fraværende i vigtige Anliggender, Jernbanestyret vedkommende, maatte være en mere samlet Bestyrelse, til hvilken Konstitution kunde overdrages. Naar jeg sagde Bestyrelse, mente jeg bestemte Embedsmænd, der kunde modtage Konstitutionen.

Med Hensyn til de øvrige mere underordnede Embedsmænd, da ere deres økonomiske Vilkaar fastsatte i et Lønningsreglement, som er overordentlig detailleret. Det er fastsat i 1869, og det er siden den Tid blevet i alt Væsentligt nøie fulgt. Jeg vil dog, inden jeg kommer ind paa Spørgsmaalet om disse Embeds- og Bestillingsmænds Stilling, endnu sige, at jeg meget maa anbefale, at de fire øverste Embedsmænd næst efter Direktøren ogsaa faae kongelig Ansættelse, hvad der forekommer mig at være billigt, naar henses til deres Stillings Betydning, ligesom jeg ogsaa tror, at det er billigt, at de faae den Forhøielse, som er foreslaaet. Deres Gager ere ogsaa bleve fastsatte ved Reglementet af 1869, og naar man veed dette, vil man ikke kunne tvivle om, at deres Forretninger siden den Tid ere bleve betydeligt forøgede. Jeg vender atter tilbage til de underordnede Bestillingsmænd. Naar den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds (Krieger) mente, at det dog maatte komme dertil, at deres Vilkaar kunde bestemmes ved Lov, at man kunde opstille en bestemt Klassifikation for dem, og om man end ikke kunde bestemme Antallet, maatte man dog kunne bestemme den faste Løn for hver enkelt, saa vil jeg dertil sige, at det kan være muligt, at det kan blive Tilfældet, men for Diebliffet er det ikke Tilfældet. Den betydelige Udvidelse, Trafikken har modtaget, og som Jernbanenettet har faaet, har gjort, at man i Diebliffet føler Trang til et nyt Lønningsreglement, idet man tror det hensigtsmæssigt at forlade den nuværende Klassefordeling ved en hensigtsmæssigere Fordeling af Arbejdet. Det er en Sag, som for Diebliffet er til Behandling og til Overveelse, og man er enig om, at det ved Fastkættelsen af det nye Reglement sandsynligvis vil være nødvendigt at gjøre væsentlige Afvigelser fra den Inddeling i Klasser, der hidtil har fundet Sted, idet Forretningerne have faaet det Omfang, at det er muligt at tilvejebringe større Ensartethed i Forretningerne for de enkelte Klasser, men derved vil deres hele Stilling blive forandret. Selv med de Modifikationer, som det ærede Medlem velvillig indrømmede være nødvendige, er der ikke desto mindre væsentlige Hindringer, for at der paa den Maade, som af ham foreslaaet, kan fastsættes bestemte Gager for de enkelte Klasser. Naar det ærede Medlem mente, at der kunde være Spørgsmaal, om det ikke var hensigtsmæssigt at fastsætte visse Bestemmelser i Befordringsreglementet ved Lov, — Befordringsreglementet afgjør jo væsentlig Forholdet mellem Jernbanen og Publikum, — saa har jeg ikke tænkt mig Nødvendigheden deraf. Det har hidtil ikke været Tilfældet, og den Afgang, der hidtil har været for Administrationen til at kunne afvige fra de strenge Regler, har i det Hele taget viist sig hensigtsmæssig for Bevarelsen af det gode Forhold mellem Publikum og Jernbanestyret. Der kan gives Regler for